

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FOEA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rats
Antillas (Cuba y Pto. Rico. 46 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LOS PRIMERS FRETS.

—Miri que no m' han deixat com qui diu més que la pell de la esquena.
—No s' espanti; si li falta roba ja li donarem llenya.

¡SET PESSETAS!

Un bisbe ha escrit una carta al seu vicari general, parlantli del seu viatge a Roma.

En ella diu una cosa digna de tenirse en compte: diu que 'l Papa Lleó XIII gasta no més que set pessetas cada dia, que no vol excedir-se de aquest preu, y que això demostra la seva frugalitat.

¡Set pessetas diarias!

Desgraciadament M. Bidet es fora y no hi tingut ocasió d'enterarme del gasto que per terme mitj l'hi feyan los seus lleens.

Pero no hi fa res.

Al Papa Lleó XIII l'hi diuhen lo presoner del Vaticá. Per més que alguns vulgan suposar qu' es un prés guardat pels jesuitas, sempre resultarà qu' es un prés.

Preném per terme de comparació 'ls presos d' Espanya, y veyám lo que gastan.

*

Als presos de las presons grans se 'ls dona un ranxo y pá al dematí y un' altre gasofia semblant á la tarde. S' exceptuan los cabos que cobran lo barato.

Si prefereixen ferse dú 'l menjar se 'ls abonan déu quartos.

A las presons ahont no hi ha prou presos per fer un ranxo, se 'ls abona un ral y mitj, y ells s' arreglan.

De modo que acceptant que Lleó XIII gastí set pessetas cada dia, resulta que ab ellas menjarian á Espanya 18 presos, y encare sobraria un ral de propina que se 'l podrian repartir lo ranxero y 'l gos.

¡Los sembra poch un prés que 's menja la gasofia de divuit!...

*

Are calculin quans homes libres no 's donarian per contents y satisfets podent gastar set pessetas cada dia!

Jo alguns cops hi penso, y no voldria més sinó que m' asseguressin aquests 28 rals diaris que descambiat en pessas de dos me donarian la suma enorme de 238 quartos, de 119 pessas. Una barbaritat de coure, capás de foradar las butxacas millor forradas.

Aquí 'm tenen ab 238 quartos, sense tenir res més que fer que menjar, beure, passejar y divertir-me.

Gastos del dematí.

Xocolate..	6	quartos
Dinar: Un plat d' escudella..	4	»
Olla..	6	»
Un entrant..	10	»
Un altre entrant..	10	»
Postres..	4	»
Pá y ví..	8	»
Café..	9	»
Una pacatilla..	6	1/2 »
Dos puros..	8	1/2 »
Sopar: Secas..	2	»
Un guardia-civil ab casaca..	2	»
Estufat..	6	»
Peix..	10	»
Postres..	4	»
Pá y ví..	8	»
Propina..	2	»
Llit y llum..	17	»

Total. 123 quartos

Fins á 238, ne sobran 115, ab lo qual ne tinch prou per anar al Tívoli ó á l' Odeon als diumenges, y fins d' en tant en tant per fer alguna calaverada.

Are figurínse que soch capellá. Llavors ab lo que 'm costa 'l teatro y demás, ne tinch prou per la majordona y fins per ferme fer la corona cada dia, perque un capellá té de anar lluit si vol fer forrolla.

Calculin ademés que 'l Papa no ha de pagar lloguer de casa, y que apart de las set pessetas diarias té unas gangas tant grossas que aquí si que pot dirse ab tota la boca, que puja més lo farsiment que 'l gall.

*

Are últimament los pelegrins espanyols l' hi van portar 12 mil duros.

Aquests 12 mil duros al sis per 100, donan 3.600 pessetas anuals, ó sigan unas 10 pessetas diarias.

Deu y set, disset.

Disset y lo que l' hi duhen los pelegrins francesos, y 'ls pelegrins austríachs, y 'ls pelegrins norte americanos, y 'l diner de Sant Pere, y...

Vaja, senyors, que 'm perdoni 'l senyor bisbe que ha donat la noticia.

Aquest bisbe déu tenir aspiracions á ser cardenal, es á dir á fer papas, y per entreteniment s' ha contentat fent una papa.

P. K

JOAN OLIVA MONCUSÍ.

MÉS DETALLS.

Tots ells venen á demostrar lo mateix; tots ells venen á corroborar lo que varem dir desde un principi. Lo desdítzat Oliva, per més que 'ls metjes no l' hajan donat per boig, té 'l cervell desballestat, es un monomaníach.

Ja en 1874, quan lo rey vá anar á Tarragona volia matarlo. Vá pendre una llanxa per sortir alencontre de la que duya al rey, y vá fer tart. Sabent qu' era á la Catedral se 'n hi vá anar decidit, y al arribarhi vá trobarse que ab la pressa havia perdut l' arma.

De modo que lo que tenia al cap era una idea fixa. Quan l' hi preguntaren si tenia algun resentiment ab lo rey, vá respondre que no, que lo qu' ell volia era destruir lo principi de autoritat, y que hauria fet lo mateix ab en Pí y Margall.

Ahont se revela tot lo desordre de la seva inteligencia es en lo dietari que vá trobárseli á sobre. Comensa á referir punt per punt tot lo que vá succehirli ó que vá semblarli que l' hi succehia desde vuit dias avants del atentat, es á dir, desde que vá sortir de Tarragona. La despedida de la seva dona y de la seva filla, l' haver trobat en lo tren una noya guapeta, que 's deya María, acompanyada de un oncle, que coneixent qu' eran carlins y fingintse carlí, l' hi fá l' amor. La nena y l' oncle segueixen fins Andalusia, y ell se queda á Madrid. Acaba 'ls apuntes dihent: «Me quedan cinch pessetas y encare faltan quatre dias fins que vinga 'l rey.»

Conta que vá anar á l' iglesia de Sant Sebastiá á evocar la sombra del Cura Merino, que havia sigut rector d' aquesta iglesia, demanantli inspiració y ajuda.

Diu que al dia següent, una marquesa que anava per la Porta del Sol en una carretel-la descuberta vá ferlo pujar á una casa de prostitució á veure si hi havia 'l marqués; que 'l marqués hi era: qu' ella vá endurse 'l ne en lo carruatje; que 'l marqués vá anarhi; que la marquesa 'l vá treure, y qu' ell obrer catalá, vá trobarse en un palacio rodejat de vuit lacayos, disposats á tractarlo com al amo de la casa.

S' acosta 'l moment, y ell visita la capella de Palacio y fá notar lo luxo que hi havia. Sent canonadas, y termina 'ls apuntes dihent: «Qui diria que al que aixó escriu l' hi quedan tant pocas horas de vida! Ho sento per la mèva dona y per la mèva filla. Vaig á cumplir la mèva missió. Aquí s' acaba 'l sainete, perdonéu sas moltes faltas.»

¿No es tot aixó fruit de una imaginació febril y perturbada?

¿Vá fer aixó ab l' objecte de ferse passar per boig? No. Quan los metjes varen anar á reconeixe 'l, vá fer tots los possibles per no semblarho. En las sevas declaraciones ha dit precisament tot lo que podia perdre 'l, no ha atenuat res, ha exagerat encare 'ls seus propósitos.

Atribuhintse una habilitat que ni la seva familia, ni 'ls seus amichs l' hi coneixian ha dit qu' era un gran tirador, ó sinó que l' hi posesin una dotzena de vasos molt acostats l' un del altre y trencaria de un tiro 'l que l' hi designessin, sense tocar los del costat. També ha declarat que un dia vá entrar ab los seus companys á un tiro de gallina, que ab sis tiros vá matarne cinch, y que vá exclamar:—¡Déu me dongui tant bon pòls per desptaxar d' aquí uns quans dias un negoci més grave! Y anyadeix que quan los seus companys varen preguntarli que volia dir, exclamá:—Aném, agaféu aquestas gallinas, y anémse las á menjá ab arrós!

Tot aixó ha declarat per acabarse de perdre, sense que á ningú de quants lo coneixian l' hi consti que tingués aquesta punteria, ni que s' hagués exercitat al tiro.

Lo seu defensor no vá poderne treure ni una excusa, ni una atenuació, ni res.

Al preguntarli per la desaparició de la pistola, vá dir: «¡Y qui s' havia de creure que á Madrid hi hagués tants lladres!... Si arribo á saberho, després de tirar, me la fico á la butxaca!...»

Tot aixó pinta al home.

Diga 's de bona fé després d' aixó, si Oliva Moncusí no es digne de un manicomi.

¡MÉNOS MAL!

—Tant mateix, ¿ja s' ha arreglat al'ó enre Espanya y 'l moro?

—Oh! sí, sí; y ab molt decoro: cregui que 'ls hem l' en trompat.

—¿No van matá á un...?—Cert es;

pero 'l govern de Madrid, resoltament ja 'ls ha dit que cuydado á fe ho n' es.

—¡Qué diu home! ¡es sorprendente! Y 'ls moros, ¿com haa quedat?

—Ni ménos han contestat.

—Y 'l mort ¿va quedá content?

—Al mort, com es natural enterrantlo 'l van pagá.

—Ah! hè, si 'l van enterrá

¡ménos mal!

—

Y de la industria ¿qué 'n sab?

—Que ja l' hi pot cantá absoltas.

—¿No van fabricas?—No moltsas.

—¿Y que ro 's fan vendas?—¡Cap!

—Donchs digui que á aquestas horas se 'es prepara un bon hivern!

—Tindrem sort de que 'l govern ja pren midas salvadoras.

—Ah! digui, digui, ¿qué fá?

—Que nombra una comissió qu' obrirá una informació.

—Y tot aixó ¿que 'ns dará?

—Sapiguer l' estat fatal de la producció llanera.

—Ah! hè, d' aquesta manera

¡ménos mal!

—

A pesar de tot jo opino

que avuy per 'vuy, es precis

que algú parli pe 'l país

ab molta energia y tino.

—Home, ni un instant no 's pert

treballant per aquest fi.

—No 'n hi sentit pas á dí!

—Sí; si 'l Congrés ja está obert!

—¿Y qué vol dir?—Que á las Cortes

hi cantarem cada dia

vritats ab tal energia,

que hasta 'ns sentirán los rorts.

—Y ¿qué farán per final?

—Cantarán en Sagasta y... basta!

—Ah! hè, si cacta en Sagasta

¡ménos mal!

—

Lo cas es que ja han passat

molts senmanas y mescs,

y jo ei veig pujá 'ls tresos,

ni veig res assegurat.

—¡Calli, calli; que ha de veure!

Aixó durará 'l que pugá;

¿que no veu que tot belluga?

—¿De debó?—Ja 'a pot béa creure.

—¿Vol dir que tindém tabola?

—Jo crech que 'n tindém en gran,

los conserva'ors cauran,

y alsa... boranit viola!

—Y ¿será molt prompte?—¡Y tall!

—Ay! Si surt vritat aixó,

si que diré de debó

¡ménos mal!

C. GUM

TEATROS.

Estrenos de cantants y artistas en los teatros líricos y ab tot, res d' interès verdader.

En lo Principal la companyia de vers per tota novetat ha posat en escena *La escuela de las coquetas*, á beneficio de la Matilde Diez, sol que se 'n vá á la posta, pero que encare sos últims raigs alegran los cors dels que s' estiman l' art. Lo públich vá aplaudir á la eminent artista que en la present senmana se despedeix dels barcelonins. També vá presentarse completa *La almohada del diablo*. Un' altre decoració de 'n Soler y Roviroza, y un ball fins allí. Vajintha á veure.

La companyia de ópera ha cantat després del *Faust*, *El barbero de Sevilla*, y la veritat, nos ha agradat molt més en aquesta que en aquella. Finalment ha debutat com se 'n diu are, la tiple Sra. Ricci ab la *Linda*, preciosa obra de Donizetti, y si bé la *Linda* es molt linda, no 'ns vá satisfere del tot.

En lo Liceo s' han tornat á cantar *Los Hugonots*, sustituhint la Sra. Fossa á la tiple que 'ns cantaba. L' ópera ab lo cambi ha guanyat un mil per hu; lo públich aixís ho ha demostrat ab sos aplausos, per cert, no tant estrepitosos

quan se canta *Aida*, que si bé agrada per la interpretació individual, l'hi falta conjunt en algunes pessas. També se volgué cantar un dia *La Traviatta*. L'empresa vá tenir la mala mà de escullir-la pèl dia de Tots Sants y no vá arribar als morts.

Los demés teatros res de nou. *Tenorio*, al Principal, *Tenorio*, al Liceo, *Tenorio*, al Romea, al Odeon, al Circo, á Novetats es á dir; á *Tenorio* per teatro, y ab tot, á cap *Tenorio* d'aquestos l'hi hauriam dat á D.ª Inés, si nosaltres fossim lo Comendador.

Are 's diu que 'l Liceo prepara *Il negriero*. Lo Principal *Dolorés*, totas dugas del mestre Austeri Manzochi, que ha vingut expresament á Barcelona per dirigir-les. A Romea segueix ensajant-se *La fals*, drama original de dos mestres en Gay Saber.

A Novetats *Lo full de paper* de 'n Pere Anton Torres. L'empresa de Novetats ja procura per fulls de paper, per fer cartutxos. S'ho mereix; la companyia treballa ab dalit, y agrada al publich.

Demá diumenje 10 del actual, á la casa de socorro del districte quart vacunarán ab linfa directa de la badella á totas las personas que 's presentin. Lo doctor D. Anten Anet cedeix gratuítament la vacuna.

La qüestió es que la societat no surti il·lustrada ab grabats.

S'ha mort lo butxí de Madrit. La naturalesa l'hi ha fet justícia. «Tant hi vá 'l criminal y 'l assessí com l'estira cordetas y 'l butxí.»

La Política:
Lo govern té 'l deber de declarar á Catalunya en estat escepcional.

«Escepcional!
Aquí qu'es la terra de la llibertat y no n'hi há; aquí qu'es la terra del treball y no n'hi há; aquí qu'es la terra del comerç y l'industria y agonisan...
¿Encare volen que Catalunya estiga en un estat més escepcional?»

Lo dictámen que ha donat la comissió electoral nega 'l dret de votar á tots los llicenciats del exércit fins los que no tenen notas desfavorables. Aquests conservadors sempre son los mateixos!

L'home es bò per desnucarse, y ferse rompre l'ánima, perque ells menjia tranquil·lament del presupuesto; fins es bò, perque quan acabi 'l servey no l'hi paguin los atrassos; pero per elegir á un diputat ó á un concejal.... Fuji d'aquí...

Per elegir á un diputat ó á un concejal, lo menos se necesita ser dueny de un burro.

«Oh, la pena de mort, la pena de mort!
Mentres á Almeria donan garrot á tres reos, entre la gent que s'ho mirava van desapareixe set rellotjes, y á una dona van tréureli dos duros de la butxaca!»

Es alló que dihen, la pena de mort es molt exemplar, es un gran escarment... y sobre tot un gran medi d'emular al butxí, donant garrot als rellotjes.

A Madrit s'ha descubert una nova remesa de botellas explosivas.

A la situació ja no l'hi falta licor per brindar á la salut de la seguritat personal!

Molt aviat sortiran las primeras entregas de un' obra que publican los editors més rumbosos d'Espanya, los Srs. Montaner y Simon. Será una historia general de América. Y no 'ls diré res més, sinó qu'estará escrita per D. Francisco Pí y Margall.

La reunió dels constitucionals.
Era la vigilia del dia de difunts, y encare no acababa en Sagasta 'l seu discurs, totas las campanas de Madrit tocavan á morts.
Los ministerials dihen que hi tocavan per en Sagasta.
Los sagastins dihen que hi tocavan per en Cánovas.

Y jo dich que hi tocavan per la consecüencia política dels sagastins.

Y dich això de la consecüencia política perque en aquella reunió 'ls constitucionals varen renunciar al sufragi universal.

—Es una transacció, va dir en Sagasta, que fem per establir-lo..

Si senyors; es una transacció per arribá al poder; pero 's quedarán sense poder y sense sufragi, que aquestas transaccions son com las escopetas dolentas; no fan may blanco y tiran cosa.

Las familias dels naufrachs del Cantábrich encare no han rebut los fondos que vá produhir la suscripció nacional que vá obrirse per socórrre 'ls.

Los pobres pescadors van naufragar entre mitj de las olas.

Deu vulgui que 'ls fondos no hajan naufragat també.

A Hostalrich hi ha un arcalde que 'n val mil.

Mana tancar cafés y tabernas á las 10 de la nit baix la multa de 25 pessetas.

No deixa circular á ningú després d'aquesta hora; y hasta s'han vist cassos de que 'ls agents de l'autoritat las emprenian á garretadas contra 'ls que anavan pèls carrers de las deu en amunt.

Però l'arcalde de Argemona encare es més guapo que 'l d'Hostalrich.

Aquest no sols no permet la circulació, sino que prohibeix terminantment que després de las 10 de la nit, l'un vehí vaja á passar la vetlla á la casa del altre.

Cá, si jo estich esperant á un arcalde que mani que tots los vehins se 'n vajan al llit sense sopar.

Encare, que de això ja se 'n cuidarà en Cánovas.

La Política del dilluns: «Guerra á Catalunya!» «Es precis que 'l govern prengui medidas sérias contra Catalunya!» «Catalunya es un foco de rebeldia y un perill contra la societat!»

La Política del dimars: «Pues senyors are se 'ns acusa de haver dit mal de Catalunya... ¿Nosaltres contra Catalunya?... ¿Desde quan?»

Vaja prou: senyors de la *Política*, 'ls participo que 'l número 6 de Sant Boy está desocupat.

«Y que 'n dirém del Sr. Danvila!»

Un diputat que forma part de las comissions del Congrés que tenen que veure ab los negocis del Estat y alguns banchs, y qu'es al mateix temps advocat del Banch Espanyol de l'Havana.

Un advocat que sense descalsarse presenta un compte de un milió de rals...

Com á diputat tracta de defensarse, y fá uns quants embuts. Lo públich murmura, y 'l President del Congrés tirá taló donant per terminat aquest incident.

En temps de la revolució hi havia dissaptes negres... pero are...

Fém com lo Sr. Ayala, tirém teló, que ja veig al fiscal que 'm dirigeix los gemelos.

Los moderats are surten tot ab un plegat y aceptan la constitució de 1876.

Però com á la constitució de 1876 hi ha l'article 11 que prescriu la tolerancia religiosa, los moderats, gent que té 'ls seus escrúpuls, avants de pendre un determini consultan al Papa, aquest cas de conciencia.

«Qué volen que 'ls diga!»

Me sembla que hauria sigut millor que se 'n haguessin anat al poder de correguda, y que per Nadal, l'hi haguessin enviat una cuixeta.

Un pare té tema en lo seu fill y diu á un amich seu:

—Tè mirate 'l, es un tonto.

—Pero home, fá l'amich ¿qué no véus que no diu res lo pobre xicot?»

—No hi fá res: ab la cara que fá se l'hi coneix qu'está pensant bestiesas.

Un capellá vá publicar un *Curs de teologia*.

Are bé, 'l bisbe de Salamanca ha dirigit una filípica al autor del llibre, dihent que si aquest no es herético, no se 'n falta gaire.

Y 'l bisbe de Málaga al mateix llibre l'hi ha dirigit un gran elogi, dihent qu' es molt útil per l'ensenyansa.

Bueno ¿en que quedém? ¿Qui té rahó? ¿Malaventurat qui s'hi encaparral!...

Un periódich cita ab motiu d'això un qüentó molt bonich.

Diu que un metje visitava á un mestre de casas que tenia 'ls tifus. Va receptorli una medicina, y l'endamá al anar á visitar-lo 'l troba al llit menjant-se una lletuga d'ensiam. Lo metje se 'n aná horrorisat, y 'l dia següent, quan lo metje passava la visita, lo mestre de casas, tot treballant, desde dalt de la bestida, cantava com un gafarró.

Al dia següent cau malat un manyá del mateix mal, y 'l metje l'hi recepta una lletuga d'ensiam. Al endemá 'l duyan al cementiri.

Lo metje deya:—Are 'u veig, las lletugas d'ensiam son bonas pèls mestres de casas y dolentas pèls manyans.

Aixís son los llibres de teología: bons á Málaga y dolents á Salamanca.

«Lo qu' es lo mon!»

Aquí tenen una conversa sorpresa al vol.

Andreu qu' es un que era fora d'Espanya ja fá molts anys, pregunta al seu amich Joan que no s'ha mogut may de Barcelona:

—¿Y en Casimiro? ¿qu' ha sigut de 'n Casimiro?»

—Sempre á la mateixa casa de comers guanyant quaranta drets al mes.

—Sempre havia cregut que no faria carrera: al pobre xicot l'hi falta empresa.

—¿Y Camilo?»

—¡Ah! Aquest fá tres dias que ha quebrat per 800 mil duros.

—¡Amigo! Sempre ho havia dit: es molt espavilat, y treurá fabas d'olla.

En Manterola continua fent sermons per las iglesias de Barcelona.

Un neo:—¡Oh m' ha agrdat molt!»

Un liberal:—¿Y qué diu?»

—Res, dona molt bons consells.

—Donchs, alerta no: no olvidis qu' era *conceller* de D. Carlos, y que D. Carlos se vá perdre. Cuidado que no 't perdi á tú.

Lo fret apreta, y 'l segon regiment de Infanteria de Marina que vá arribar al Ferrol, encare vá vestit de dril de la manera que anava, quant era á Cuba.

Soldats espanyols!..
Ja 's coneix, perque ja están frescos!

A D. Silvestre l'han nombrat diputat, y don Silvestre s'ha tirat la barba á terra.

«Perqué?»
Per no coneixe als seus amichs..... pobres.

A casa de un rellotjer:

—¿Sab aquell rellotje que l'hi vaig comprar fá nou mesos? Me l'han robat.

—Caramba, si que 'u sento.

—Vinch á buscarne un altre. Com que vosté vá dirme que me l'assegurava per un any!...

A París, dalt del globo cautiu, una senyora vá parir una criatura.

Aquest sí, que encare que no siga noble, podrá dir que té un naixement molt elevat.

A Almeria quan donavan garrot als tres mariners, un pare vá durhó á veure al seu fill, nen de set á vuit anys.

—Noy, mirathó bé, que 't serveixi d'exemple.

—Molt bé, pare, vá dir lo xaval, quan siga gran ja faré com ells.

Vostés se recordan de las elecciones de Hostafranchs, de 'n Batllori pica vots, d'aquells escándols, d'aquells municipals y aquells artillers, d'aquells empleats de consums que formavan la mesa, d'aquell rellotje que al veure las maniobras se parava de repent y després anava més depressa qu'un carril á tota màquina...

Si, vostés se 'n recordan, qu'aquestas cosas no s'olvidan tan fàcilment.

Donchs are ha sortit lo candidat, y després de tants treballs y tantas fatigas s' ha quedat ab l' acta á la butxaca y no ha volgut presentarse, alegant que no vol deure l' elecció á cap illegalitat.

Senyor Batllori, no més l' hi faltava, que després de las banderillas de l' opinió pública, l' hi surtis lo Sr. Ribas, y en just agrahiment l' hi dongués lo catzete.

¡Otro toro!...

Lo *Correo catalá* está esbarat perque si may surt un frare pèl carrer lo xiulan.

Pero home, que no sab aquella máxima? Resignació, resignació: ja poden xiular si 'l frare no vol beure.

A Sant Fructuós de Bajes, segons conta 'l *Cardener*, hi ha hagut una escena molt xusca.

A altas horas de la nit un bulto negre sortia de un convent de monjas: uns joves van veure 'l, van espantarlo, 'l bulto vá apretar á corre, y vá deixar á terra un barret de teula.

Nota: al dia següent lo rector de San Fructuós de Bajes estrenava sombrero nou.

Reunió dels moderats:
Quatre soldats y un cabo.
Rectifico: Quatre soldats y un general.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Africana*.
2. ID. 2.ª—*Pagos*.
3. ENDEVINALLA.—*Pera*.
4. MUDANSA.—*Bou.—Fou.—Pou.—Nou*.
5. CONVERSA.—*Maria*.
6. TRENCA-CLOSCAS.—*Vilafranca del Penedès*.
7. CABORIA.—*Cana.—Mara.—Sana.—Sala.—Nada.—Llana*.
8. GEROGLÍFICH.—*Sense vi no 's pot di missa*.

Han enviat totas las soluciones los ciudadanos Pa Moreno y N. Llescas; n' ha endevinadas 7 J. Renom; 6, R. Fusté; 5, N. S. P. y Ce! y flor; 3 Noy de 'n Xico y Gegant del Pi y 1 no mes Brescus y J. L. S.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pere sense por, J. Gegants y Trampas, Pau Sala y Quatre horas.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Igualadi del Uet, Noy de 'n Xico, R. Fusté, Pastanaga, Figura de Ventall, Chilin, General Bum Bum, N. de ca'n B. Un Unionista, A. Español, J. Balart, Nen de la Costa y Clofa de Peixina.

Ciudadá N. Macareno: Publicarém lo geroglílich.—Pa y Naps: Idem l' anagrama.—P. Garriga: Idem, idem.—J. Pallola: L' anagrama de vosté no pot anarhi: insertarém lo quadrat de paraulas.—Marrasqui: Lo fet que 'ns relata té poca importancia: té de considerar que la *Campana* fa un tiraje massa grós, per ficarse en cosas tant pelitas.—Pere Closca: Insertarém los epigramas.—Sargantana: La poesia no es de la indole del nostre periódich.—J. Urgell y Nin: La *Campana* 's ven á Sabadell: si vol que l' hi envié per correu trobará las condiciones al cap-de-munt: lo pago 'l pot fer per seilos y sempre adelantat.—O. Tristany: Lo fet que 'ns relata no té prou interés.—Pau Sala: Hi anirá una mudansa.—C. Ll. Solsona: Ha vingut tart; no obstant, algo 'n dirém en lo próxim nú zero.

I.
Una planta es ma primera;
la dos inversa un arbre alt:
dos y tersa un animal
que sab menjar ab cullera.
Una fruita n' es mon tot
que casí no 's pot menjar:
si no 'l sabs endavinar
ets un gran animalot.

TITELLA Y COMP.

II.
En lo poble de tres dos
molt primera s' ha gastat,
per lo tot que descuidat
sempre fou pels regidors.

PAU SOLA.

SINONIMIA.

Deya al surtir d' un mal tot
en Pau que fa un tot molt curt;
si en Joanet d' allí no 'n surt
lo qu' es jo no hi torno tot.

J. RERREF.

MUDANSA.

Una tot vaig regalar
á la tot hermosa nena,
y sa mare Magdalena
molt contenta va quedar.
Tambe jo y molt mes sabent
per bona tot que hi ha tot
noticia que 'm feu fe un-bot
y 'm deixa alló mes content.

MORATILLA.

ENDEVINALLA.

Tinch llana y no soch ovella,
ni tampoch soch pelegrí.

Lo Papa dorm á la palla;
ditxés es qui dorm ab mi.

DEMOCRATA.

QUADRAT DE PARAULAS.

Sustituir los pichs ab letras que llegidas vertical y horizontalment diguin la 1.ª ratlla un objecte de cunya: la 2.ª lo que hi ha conservas: la 3.ª lo que 's fá en la guerra y la 4.ª lo que fa l' oli.

E. BANYETA.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Sustituir los pichs ab números que sumats vertical y horizontalment donguin 17.

BUTRET DE S. FELIU.

GEROGLÍFICH.

Lo

Aquilon Reportal
I. K. M. I.

TITELLA Y COMP.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÁ.)

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

Cura radicalment tota clase de diarrea, catarro del estómach é intestinos, cólich nerviós, dolor de estómach y de ventre, vomits y pujos.

Aixarop-Lactifich.

PER AUMENTAR LA SECRECIÓ DE LA LLET.
DE GRAN INTERÉS PER LAS MARES Y DIDAS.

Aquest aixarop te la propietat d' aumentar la cantitat y calitat de la llet, y desperta la gana tant en los noys com en las mares é didas que 'l prenen; 'ls cura també la diarrea, 'ls vomits, 'ls cuchs y lo catarro.

BARCELONA

Unich dipòsit: Carrer Petritrol, 2, botiga.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj*.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasse, fill, Arch del Teatro, 21 y 22

COSAS DE LA SENMANA.

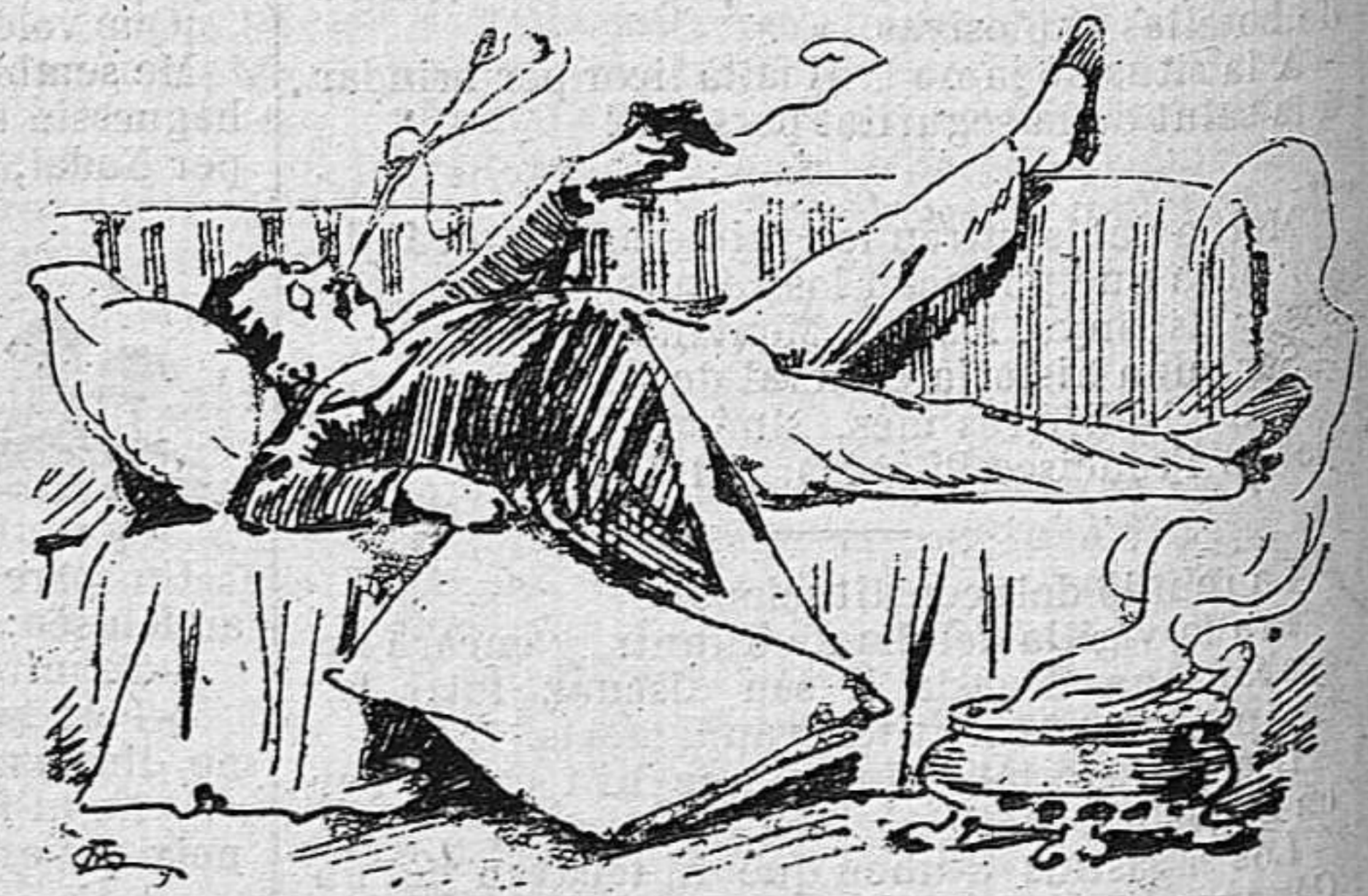
S' han reunít los histórichs.....

S' han reunít los constitucionals.....

S' han reunít los hivernals.

Pero D. Anton continua en son interessant estat de salut.